

Inleiding rector -LVSV-KEPS-avond met Didier Reynders **- 18 maart 2015**

Beste studenten,
Collega's,
Dames en heren,
Excellentie,

Ik ben bijzonder blij om hier te kunnen zijn vanavond.

Niet omdat de minister van Buitenlandse Zaken hier is, maar wel omdat de minister van Buitenlandse Zaken hier is SAMEN met zovele studenten.

Een universiteit – en zeker de VUB – is méér zijn dan studeren alleen, méér dan alleen maar een diploma halen en tussendoor wat ontspannende momenten beleven.

Aan een universiteit moet je ook nieuwe inzichten verwerven, je een genuanceerd en tegelijk accuraat beeld leren vormen van je omgeving, van onze samenleving en van de wereld waarin we leven.

En dat geldt voor ALLE studenten, van sociologen tot burgerlijk ingenieurs, van historici tot natuurkundigen, van psychologen tot artsen.

Vanavond is zo'n uitgelezen moment om de kritische zin en de drang naar inzicht en begrip te voeden.

Ik hoop ook dat een avond als deze jullie nog lang zal bijblijven.

Ik ben ook bijzonder blij dat de minister van Buitenlandse Zaken vanavond op de VUB is.

Ik heb het al vaak gezegd: een universiteit kan en mag nooit een eiland zijn,

een ivoren toren waar academici zich terugtrekken om de wereld en de natuur te verklaren.

Maar gelukkig zijn we geen eiland, wel integendeel.

In deze hypergeconnecteerde wereld zijn we meer dan ooit verbonden met onze Brusselse omgeving, met de samenleving en alles wat daarbij hoort zoals het bedrijfsleven, het beleid en het maatschappelijke middenveld, én zijn we meer dan ooit verbonden met de wereld.

Ik heb de voorbije jaren de wereld afgereisd – toegegeven: minder dan de minister van Buitenlandse Zaken – maar ik heb toch samen met onze vicerector Internationalisering en andere collega's vele duizenden kilometers afgelegd om op alle continenten samenwerkingen tot stand te brengen.

Geen overeenkomsten op papier alleen, maar telkens heel concrete projecten met een heldere scope, met een duidelijk doel.

Met de organisatie van Amerikaanse Staten hebben we bijvoorbeeld vorig jaar een overeenkomst afgesloten om jaarlijks 60 studenten de kans te geven om aan de VUB te doctoreren.

In Afrika zetten we een sterk en uniek verhaal neer met Close The Gap, een toonaangevende ngo die met de VUB verweven is.

Close The Gap maakt op grote schaal gebruikte computers klaar om ze naar Afrika te verschepen,

En om daar het digitaal analfabetisme de wereld uit te helpen.

En in China hebben we tal van samenwerkingen met grote universiteiten – en toegegeven: naar Belgische normen zijn alle universiteiten in China groot, maar dat doet geen afbreuk aan ons verhaal daar.

De samenwerkingsoverkomsten in China hebben onder meer geleid tot gemeenschappelijke onderzoeksgroepen in de Ingenieurswetenschappen.

Onze kunsthistoricus Hans De Wolf zet in China tentoonstellingen met Belgische topkunstenaars op, tentoonstellingen die op grote belangstelling kunnen rekenen, ook van de media.

China biedt een waaier aan mogelijkheden om op het vlak van onderzoek en onderwijs

– ik denk dan bijvoorbeeld aan doctoraatsstudenten -
tot een win-win-situatie te komen.

Maar toen ik het daarnet had over kritische zin, dan geldt dat niet alleen voor jullie, maar zeker ook voor ons als universiteit, voor ons als academici.

Het is gelukkig zo dat de benadering van China niet bij iedereen dezelfde is.

Eerder deze maand stelde onze bekende China-expert Jonathan Holslag zijn jongste boek voor, getiteld 'China's Coming War with Asia', waar minister Reynders trouwens ook gesproken heeft.

Wel, Jonathan Holslag kijkt China anders dan sommige van onze ingenieurs dat zullen doen.

En dat is goed, want we moeten China bijzonder kritisch blijven bekijken, en we moeten zoveel mogelijk inzicht kunnen verwerven in de intenties van deze nieuwe economische, geopolitieke en militaire grootmacht.

Op de boekvoorstelling van Jonathan Holslag, waren – naast minister Reynders – ook de minister van Defensie aanwezig, een gewezen premier en een gewezen secretaris-generaal van de NAVO, tal van parlementsleden en ook nog eens de top van het leger en de top van de Chinese diplomatie in ons land.

Als je al die mensen op been kan brengen, dan ben je een stem naar wie geluisterd wordt.

En als rector vind ik het belangrijk dat academici invloed uitoefenen, dat ze in dialoog gaan met de samenleving, met de beleidsmakers en met het grote publiek.

Ik ben ook bijzonder blij – en dat is mijn laatste punt – dat de minister van Buitenlandse Zaken hier is op dit ogenblik.

We beleven verwarrende tijden in een snel veranderende wereld.

Met gruwelijke regimes die hun gruweldaden niet eens proberen te verbergen,
maar ze maximaal en via de meest eigentijdse kanalen verspreiden en die hun invloed laten gelden tot in sommige wijken van deze stad.
Iedereen weet waarover ik het heb.
Verwarrende tijden ook met Rusland dat plots weer op de Sovjet-Unie van weleer begint te lijken.
Hoever wil Poetin gaan en hoever is echt te ver voor de rest van de wereld, en dan vooral ook voor ons Europeanen.
De chaotische wereld van vandaag is meteen ook het werkterrein van onze hoge gast vanavond.
Minister van Buitenlandse Zaken zijn is beslist geen makkelijke job.
Zeker niet in een klein land als België.
Immers, de minister van Binnenlandse Zaken moet zich bezighouden met een gebied van 30.528 vierkante kilometer.
De minister van Buitenlandse Zaken moet zich bezighouden met een gebied zo groot als de hele wereld MIN 30.500 vierkante kilometer.
Hoeveel dat is, laat ik u zelf uitrekenen.
Ik dank u.